

Bazyliżek

Illustrasjon: Pixabay

Tata Zosi i Michała był płatnerzem w Warszawie – wyrabiał zbroje. Dzieci lubiły bawić się przy warszawskim rynku. Wszystko tam było. Dzieci mogły biegać gdzie chciały. Tata prosił tylko, by nie chodziły na ulice Krzywe Koło. Podśłuchali, że w podziemiach kamienicy przy Krzywym Kole ukryty jest skarb. Pilnuje go jednak straszliwy potwór. Ni to ptak, ni to wąż. Głowę ma koguta, skrzydła nietoperza, węzowy ogon i łapy krokodyla. Ale najstraszniejsze są jednak jego oczy. Czerwone i żarzące się blaskiem mają taką moc, że gdy spojrzenie smoka padnie na kogoś osoba ta zamienia się w kamień.

Jednak ciekawość zwyciężyła. Chociaż Zosia z Michałem obiecali tacie, że nigdy ale to przenigdy tam nie p jd  pewnego razu Michał nam wi  siostr  do zejşcia schodami w głąb lochów przy Krzywym Kole by sprawdzi  co tam się kryje. W piwnicy było zimno i ciemno. Wtem zobaczyli coś dziwnego. Na dole stało wiele kamiennych posągów ludzkiej wielkości. Ich twarze były wystraszone a palce wskazywały jeden kierunek. Zosia chciała wraca  ale w tej samej chwili usłyszeli ci  żkie człapanie. Z ciemności wynurzyła się potężna kogucia głowa z wielkimi oczami. Zanim dzieci zd  ży y si  ukry  padł na nich wzrok smoka i oboje zastygli i zamienili się w kamień. Ostatnią ich my l  było to, że trzeba się było s ucha  taty.

Gdy dzieci nie wróciły na kolacj  wyruszy  tata na ich poszukiwanie. Pyta  przekupniów na rynku i ci powiedzieli, że owszem, widzieli jego dzieci przy Krzywym Kole. Wtedy zrozumiał tata co się stało i zacz  myśleć jak tu przechytryć smoka i uratowa  swoje ukochane dzieci.

Wzi  z domu wypolerowaną tarcz , w której można było się przegl da  jak w lusterku i ruszy  w d   do lochów. Zakrada  si  cichutko lecz mimo to po chwili usłyszał człapanie ci  żkich  ap. Nadchodzi  Bazylişek. Wtedy tata poh asowa  trochę by smok spojrzał w jego kierunku. Potem szybko schowa  się za błyszczącą tarcz . Gdy wzrok Bazylişka padł na nią jedyne co smok zobaczy  było jego własne odbicie. Smocze spojrzenie padło na tarcz , odbiło się jak piłeczka i wróciło do wprost do Bazylişka. I co się wtedy stało? Smoczy czar zadzia a  i sam potwór skamieniał. W tej samej chwili zły czar prysł i wszystkie posągi zamieniły się z powrotem w ludzi, którzy przecierali oczy ze zdumienia dziwiąc się co robi  w lochach Krzywego Koła. Tata odnalazł Zosi  i Michała i zabra  ich do domu. Dzieci obieca y mu, że zawsze, ale to zawsze b d  s ucha  taty.

Det var en gang to søsken som bodde i Warszawa – Polens hovedstad. Broren het Michal og søsteren het Zofia men alle kalte henne Zosia. Pappaen til Zofia og Michal jobbet med å lage rustninger til riddere. De bodde midt i byen og derfor fikk Zosia og Michal lov å leke på torget der det alltid skjedde noe morsomt. Det var musikkspillere, akrobater og mange salgsboder som solgte alt som kan kjøpes. Barna måtte allikevel love pappaen at de aldri skulle gå til en gate som het Skeiv Hjul (Ksjive Kåvå). Barna hadde hørt at det lå en skult skatt under akkurat den gaten. Skatten ble passet på at et fryktelig uhyre. Dragen heter Basyliżjek og er noe av styggeste på jorden. Dens hode ligner på en hane – med gult nebb og rød kamm på toppen. Dens hale ligner på en slange og kroppen er dekket med skal. Vingene hans ligner på flaggermus vinger. Men det aller verste er hans øyne. De er store, og de glør i mørket. Hver gang han ser på noen blir personen forvandlet til en statue laget av stein.

Nysgjerrigheten var sterkere enn løfter som Zosia og Michal ga til pappa sin og en dag overtalte Michal søsteren til å gå nedover trappa rett inn i kjelleren ved Skeive Hjulet. De ville bare sjekke om det var noe spennende der. I kjelleren var det kaldt og mørkt og det luktet rart. Da øynene ble vant til mørket merket de at det stod mange menneske statue der. Deres ansikter var forskrekket og fingrene pekte i en retning. Zosia ble redd og ville egentlig komme seg hjem, men i det

samme hørte de noen tunge skritt som nærmet seg dem. Fra mørket kom det frem en diger hanehodet skikkelse med glødende øyne. Før barna klarte å gjemme seg falt dragens blikk på dem. Begge frøs til stein. Den siste tanken barna hadde var at de skulle vært lydige og gjort som pappaen ba dem om.

Da barna ikke kom til kveldsmat gikk pappaen for å lete etter dem. Han spurte gateselgerne om de hadde sett barna hans og til slutt pekte noen til skeive Hjulet gate. Da forstod plutselig pappaen hva som hadde skjedd. Han vendte hjem, tok med seg en finpusset rustning og gikk nedover trappen inn i Skeive Hjulet kjelleren. Han listet seg så stille som han kunne. Snart hørte han noen trampe tungt. Han viste at det var dragen som kom. Pappaen bråkte litt for å få dragens oppmerksomhet og deretter gjemte seg bak rustningen.

Da Basylijeks blikk falt på skjoldet, som var blank som et speil, så dragen sitt eget speilbildet i skjoldet. Basylijek ble til en stein figur. Samtidig sluttet dragens trolldom å virke og statuer ble til levende mennesker igjen. Folk våknet, og de lurte på hva de gjorde der i kjelleren. Pappaen fant fremt Zosia og Michal og tok dem hjem.